

## LA GATA I ELS VETERINARIS

*Un relat de: [montserrat vilaró berenguer](#)*

Qui no estimi els animals no m'entendrà. Ara les persones que com jo estimem als animals de companyia i éssers vius, la història serà ben comprensible.

Un dissabte la gata embarassada de la Maria es va posar malalta. La dona ja no sabia que més fer. No menjava, no bevia i feia uns estossecs molt preocupants.

En vista de què la bestiola semblava malalta de de bo, va agafar la pobra mixeta embolicada amb una tovallola rosa, amb randes fetes per la seva tia àvia i la va portar al veterinari.

La veterinària en veure la gateta la cara que tenia es va espantar tant que va dir no sabia guarir-la, vaja que no tenia mitjans per fer-ho i no sabia ben bé quina infermetat tenia. El més convenient seria agafar l'ànima lona i portar-la al poble proper on hi havia un Centre Veterinari amb cara i ulls.

La pobre Maria quasi amb llàgrimes als ulls va pujar al quatre per quatre i cap al poble proper manquen gent. Pel camí li parlava a la mixeta i li deia que la guariria passes el que passes.

La Maria es va equivocar de carrer i va anar a espetegar a una botiga que venien pinsos per animals. Allà una noieteta molt eixerida li va indicar exactament com fer per arribar al Centre Veterinari.

Un cop aparcat el cotxe davant al Veterinari, la Maria va agafar la gata embolicada com si portes un infant i va entrar al centre. La va saludar una dona més o menys de la seva edat que va dir es tenia d'esperar, ja que la Veterinària estava operant un gos, seria cosa de mitja horeta.

La dona i la gata varen esperar una hora sencera fins que una noia jove vestida de blanc es va dirigir a la Maria. Al veure la gateta li va preguntar si venia per cuidats pal·liatius. La dona una mica esverada va contestar que venia per curar la gata.

La Veterinària li va fer radiografies, anàlisis, va constatar que estava embarassada, cosa que la dona ja sabia i va dir tenia un fort constipat, que a causa del seu estat potser no s'en sortiria. De totes maneres li va donar una indicció d'antibiòtics i calmant, va recomanar a la dona que la fes menjar, li va donar la factura més que crescuda i ella i gata es varen trobar al carrer més o menys com abans.

La Maria que és molt caparruda es va asseure al cotxe amb el gat a la falda i li va començar a parlar. Li va dir que en vista dels veterinaris semblava no sabien gaire que fer, ella havia de lluitar, era una gata molt estimada com ella sabia i la seva mestressa faria mans i mànigues per salvar-la, ara ella havia d'ajudar amb la ferma convicció que tenia de viure per tirar endavant els fillets que venien. La gata escoltava, com sempre escoltava. Ella l'estrenyia ben fort i l'acaronava. Així varen estar força estona.

A la tarda va anar a la farmàcia a comprar antibiòtics per nadons i al matí següent no sense rebre fortes esgarrapades de la moixa, perquè no devia trobar gaire bona la medicina i no se la volia empassar. També li va donar amb una xeringa una mica de llet, no sense rebre més esgarrinxades.

D'aquesta forma varen passar quatre o cinc dies, fins al dia que la gata es va posar de part. Va donar a llum quatre gatets, tres de morts i un de viu. La gata com si això fos el desencadenant de tot es va posar a menjar i de mica en mica es va anar posant bé.

Quan li va posar una caixeta perquè donés a llum el marit va comentar que seria la caixa fer enterrar-la. Mes no la gateta es va anar guarint i va tornar a agafar forces per alletar el gatet. Ara mare i fill semblant estar fora de perill.

La Maria diu, és el sermonet que li va fer a la gata i els antibiòtics que li donava una mica a la tun tun. Però ara la dona mira somrient la gata i es fa creus de tot el que varen passar juntes. Ella diu que en cert moment va intuir que la gata l'entenia i li feia cas. Diu que quasi podia llegir els pensaments del gat. Ara la Maria és molt amant dels gats i una mica tocada del bolet també.